

Reinkarnation i børnehøjde

Masser af børn har fortalt om deres tidligere liv, og fænomenet er blevet studeret gennem årtier.

Spændende ny videnskabelig bog er en støtte for reinkarnationstanken.

af Henrietta Kjær

"Mor, da du var en lille pige, og jeg var din far, var du slem mange gange, og jeg slog dig aldrig!" Sådan lød det fra en treårig purk, der første gang pludselig fortalte om minder fra et tidligere liv.

Over hele verden fortæller små børn, at de husker deres tidligere liv. De kom-

mer med beretninger - til tider forbløffende detaljerede - om steder, personer og begivenheder, de umuligt kan kende til.

Mange vil mene, at det er udslag af børnenes livlige fantasi. Men hvad nu hvis de personer, hvis liv børnene påstår at kunne huske, kan opspores? Hvad nu hvis de begivenheder, de fortæller om, faktisk fandt sted? Hvis detaljerne i beretningerne kan undersøges?

Og hvad nu hvis børnene bærer modermærker eller andre fysiske kendetegn, der kan sammenholdes med den person, de mener at have levet som i

Bogen gennemgår de mange eksempler, hvorefter børnepsykiateren Jim B. Tucker diskuterer de mere åndelige aspekter ved reinkarnation.

Mærket fra liv til liv

"Giv mig et mærke, så I kan genkende mig"

Et af de specifikke elementer, forskerne i Virginia har undersøgt, er de såkaldte eksperimentelle modermærker.

De bliver som regel skabt ved, at et familiemedlem eller en nær ven af familien laver et mærke på kroppen af en døende eller afdød person - ofte med sod eller farvestof - i den tro, at når personen bliver genfødt, vil babyen bære et modermærke, som svarer til mærket på liget.

Et tilfælde, som Tucker undersøgte, illustrerer dette fænomen: Kloy Matwiset er en dreng, som blev født i Thailand i 1990. Elleve måneder før døde hans mormor af sukkersyge. Inden hun døde, sagde hun til sin svigerdatter, at hun gerne ville genfødes som en dreng, så hun kunne få en elskerinde ligesom sin mand.

Dagen efter, at hun døde, brugte hendes svigerdatter hvidt farvestof til at lave et mærke ned over hendes nakke, så hun kunne genkende sin svigermor, når denne blev genfødt.

Kloys mor havde en varselsdrøm, da hun var i tredje måned, hvori mormoren sagde, at hun gerne ville genfødes af hende.

Kloys mor havde set mærket på mormorens lig. Da Kloy blev født, konstaterede hun, at han havde et modermærke i nakken på samme sted, som mærket var blevet lavet på mormoren.

Drengen Kloy har et mærke i nakken præcis svarende til det, der blev lavet på hans mormor, da hun døde.

© University of Virginia

Jim Tucker mødte Kloy og så på hans nakke en meget påfaldende, lodret, bleg misfarvning, der havde en form, som om en finger havde lavet mærket. Svigerdatteren bekræftede, at dette usædvanlige modermærke befandt sig på det sted, hvor hun havde mærket mormorens lig.

Som ganske lille kom Kloy med flere udsagn om det tidligere liv. Han sagde, at han var sin mormor, og fortalte sin mor, at han var hendes mor. Han sagde også, at hans mormors rismark tilhørte ham.

Uddrag fra "Børn om livet før livet".

Privet foto

- Jeg er blevet overbevist om, at denne verden er mere end blot det fysiske univers, siger Jim B. Tucker, som forsker i børns oplevelser af tidligere liv.

det har fået psykologer og psykiatere til at tage favntag med begrebet reinkarnation.

Efter årtier med en lang række faglige publikationer har den amerikanske børnepsykiater dr. Jim B. Tucker ønsket at præsentere forskningsresultaterne for den bredere offentlighed, sådan at vi alle selv kan vurdere de indsamlede vidnesbyrd.

I hans nye bog *Børn om livet før livet - En videnskabelig undersøgelse af børns erindringer om tidligere liv* bliver vi ikke blot præsenteret for en lang række fascinerende eksempler på børns beretninger. Vi bliver også taget ved hånden og ledt gennem mange mulige forklaringer og omfattende overvejelser.

Minder og statistik

Gennem mere end fire årtier har forskerne på universitetet i Virginia, USA, indsamlet, undersøgt og dokumenteret mere end 2500 tilfælde, hvor børn fortæller om tidligere liv. Godt 1100 af disse er blevet samlet i en database.

Eksemplerne kommer fra alle verdensdele, dog med en overvægt fra de asiatiske lande, hvor forestillingen om

at have levet før ikke afvises så ofte som i Vesten.

For at et tilfælde bliver registreret i universitetets database, skal det opfylde mindst to af disse kriterier:

- Forudsigelse af genfødsel.
- En varselsdrøm om genfødsel.
- Modermærker eller medfødte defekter, der har forbindelse med et tidligere liv.
- Udsagn fra det undersøgte barn om et tidligere liv (bør bekræftes af mindst én anden ældre person).
- Barnets genkendelse af personer eller genstande, der havde tilknytning til den foregående person.
- Usædvanlig adfærd fra barnets side - fx adfærd, der svarer til den formodede foregående person, men som er usædvanlig i barnets familie - eller fx en fobi, der relaterer til den foregående persons død.

Følelser lever videre

De børn, der fortæller om tidligere liv, er typisk mellem to og fem år. De fleste holder op med det, når de bliver seks- syv år.

Børnene taler overvejende om men-

nesker og begivenheder fra slutningen af det foregående liv, og hovedparten af dem taler kun om ét tidligere liv - dog taler nogle børn også om tiden mellem de to inkarnationer.

Et fællestræk i beretningerne er børnenes ofte heftige følelser. De græder fx voldsomt af længsel efter deres tidligere familie eller tigger i årevis deres forældre om at bringe dem tilbage til deres foregående familie.

Den indiske pige Sukla Gupta var knap to år, da hun begyndte at vugge en pude og kalde den Minu og sige, at

Minu var hendes datter. I løbet af de næste tre år talte hun mere og mere om et tidligere liv, og de mange enkeltheder, hun huskede, førte til den foregående persons familie.

Sukla græd, da hun som femårig mødte Minu, der nu var 11 år, og lille Sukla blev ved med at vise kærlige og moderlige følelser for den ældre pige Minu.

Den eneste forklaring?

Når man læser børnenes historier, er det let at lade sig rive med. Hvis et barns

modermærker passer på sår fra en dødsulykke hos den fremmede person, som barnet påstår at have været i et tidligere liv, eller hvis barnet fortæller om påfaldende detaljer fra hverdagen hos en person, der for 50 år siden levede 800 km borte i et ukendt miljø - så er det fristende at fejle alle andre forklaringer af bordet og udråbe reinkarnation til den eneste tænkelige forklaring.

Men så let lader Jim Tucker os ikke slippe. Med en forskers seriøsitet og omhyggelige objektivitet stiller han os over for alle tænkelige muligheder. Fra

Genfødt i en "finere" familie

Grovsmedens kone blev genfødt som barn i en familie, der ikke var stolt over hendes herkomst.

Den indiske pige Kumkum som niårig sammen med forskeren Ian Stevenson (th.) og to indiske forskere.

Kumkum Verma, en pige i Indien, begyndte at tale om et tidligere liv i en alder af tre et halvt år. Hun sagde, at hun havde boet i Darbhanga, en by med 200.000 mennesker, som lå 40 km fra hendes landsby, og at Urdu Bazar var navnet på den bydel, hvor hun havde boet.

Hendes far, en uddannet mand, som var godsejer, homøopatisk læge og skribent, kendte ingen i Urdu Bazar, et erhvervsområde med håndværkere, kunsthåndværkere og små virksomheder.

Kumkum bad sin familie om at kalde hende Sunnary, hvilket betyder smuk, og kom med mange udsagn om det tidligere liv. Hendes tante gjorde notater om nogle af dem.

Dr. Ian Stevenson, som mødte Kumkums familie i 1969, da hun var ni år, fik en engelsk oversættelse af uddrag af notaterne,

men kunne ikke få hele bogen med notater, den var gået tabt.

Uddragene indeholdt atten udsagn fra Kumkum om den foregående person, som alle viste sig at være rigtige. Heriblandt navnet Urdu Bazar, hendes søns navn og det, at han arbejdede med en hammer, hendes sønnesøns navn, navnet på den by, hvor hendes far boede, beliggenheden af hans hjem i nærheden af nogle mangoplantager og tilstedeværelsen af en dam ved hendes hus.

Hun havde ligeledes korrekt sagt, at hun havde et pengeskab af jern i sit hus, et sværd hængende i nærheden af sengen og i nærheden af pengeskabet en slange, som hun fodrede med mælk.

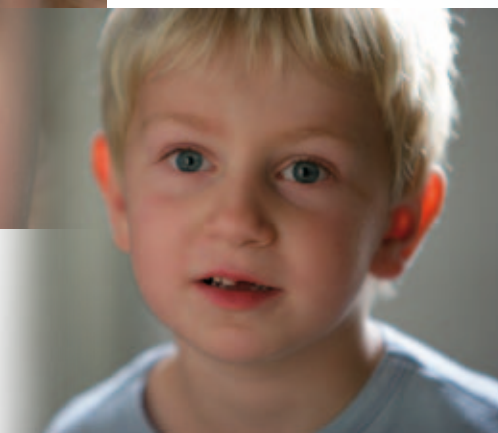
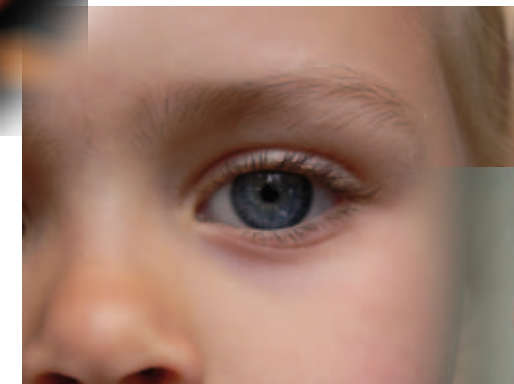
Kumkums far omtalte til sidst hendes udsagn over for en ven i Darbhanga. Den ven havde en medarbejder fra bydelen Urdu Bazar, der kunne identificere den person, Kumkum beskrev, som Sunnary eller Sundari Mistry.

Sundari Mistrys familie tilhørte en forholdsvis lavstående håndværkerklasse, og det var helt usandsynligt, at den skulle have haft samkvem med en familie med en uddannelsesmæssig og social status som dr. Vermas.

Faktisk havde familierne kun lidt kontakt, efter at sagen udviklede sig. Sønesønnen besøgte Kumkums familie to gange. Dr. Verma tog til Urdu Bazar én gang for at møde Mistry-familien, men han gav aldrig Kumkum lov til at tage af sted. Tilsyneladende var han ikke stolt over sin datters påstand om at have været en grovsmeds kone i det tidligere liv.

Det er også værd at bemærke, at Kumkum talte med en accent, som var anderledes end hendes families, og brugte nogle usædvanlige udtryk. Familien forbandt det med Darbhngas lavere klasser.

Uddrag fra "Børn om livet før livet".

fantasi over mangelfuld hukommelse og bedrageri til besættelse, clairvoyance og andre oversanselige evner (extrasensory perception, ESP).

Hver eneste sag bliver grundigt diskuteret, og læseren opfordres til at overveje forklaringerne og danne sig sin egen mening.

En unik kraft i universet

Efter at have været vidt omkring i forklaringernes labyrint peger forskningen dog stærkt i retning af reinkarnation som en uafviselig faktor. Fra Tuckers forgænger, pioneren dr. Ian Stevenson, der har forsket i emnet siden 1958, lyder det, at "reinkarnation er den bedste - om end ikke den eneste - forklaring på de stærkere tilfælde, vi har undersøgt".

Tucker er mere konservativ og tager uendelige forbehold for sine udmeldinger, men konkluderer dog, at "selvom dette kan synes at være en forbløffende tilkendegivelse - at erindringer, følelser og fysiske læsioner sommetider bringes med over fra ét liv til det næste - synes jeg, at vidnesbyrdene fører os til den konklusion".

Over for Nyt Aspekt uddyber Jim B. Tucker sin personlige holdning således:

- Jeg er blevet overbevist om, at denne verden er mere end blot det fysiske univers. Jeg tror, at bevidstheden ikke blot er resultatet af hjernens funktioner, men at den meget vel kan være en unik kraft i universet.

Ønskes: Flere sager fra Vesten

Med en opvækst i en baptistfamilie og en universitetsuddannelse i psykologi

og medicin havde Jim B. Tucker ikke skænket reinkarnation mange tanker.

Efter fem år som privatpraktiserende psykiater læser han i 1996 en af Ian Stevensons bøger om forskning i beretninger om tidligere liv. Han tilknyttes universitetet i Virginia; først arbejder han med nær-døds-oplevelser, fra 1999 med børns beretninger om tidligere liv.

Da Ian Stevenson træder tilbage i 2002, overtager Tucker ledelsen af universitetets forskning i børns beretninger om tidligere liv.

Bogen *Børn om livet før livet* er blevet godt modtaget i USA, og Tucker har været inviteret til at tale om emnet i mange sammenhænge, bl.a. i det kendte tv-program Good Morning America. Han fortæller til Nyt Aspekt, at bogen især har fået adskillige amerikanske familier til at henvende sig med deres børns beretninger.

Fremover vil Jim B. Tucker især koncentrere sin forskningsindsats om disse tilfælde fra USA. Han håber, at flere sager fra vestlige lande vil imødekomme

Et fællestræk er børnenes ofte heftige følelser. De græder fx voldsomt af længsel efter deres tidligere familie.

kritikken om, at beretninger om tidligere liv kan være præget eller ligefrem skabt af påvirkningerne fra en kultur, der støtter tanken om reinkarnation.

Forskerholdet vil fortsat gerne høre fra forældre til børn, som har berettet om tidligere liv, hvis de er villige til at blive interviewet om deres oplevelser.

Henrietta Kjær er journalist.

Henv.: Jim B. Tucker, Division of Perceptual Studies, University of Virginia Health System, P.O. Box 800152, Charlottesville, VA 22908-0152, dops@virginia.edu, www.healthsystem.virginia.edu/dops.

Litteratur: *Børn om livet før livet* af Jim B. Tucker, Borgen, 2006.

Læs også: *Reinkarnation bevist* i NA 1/01; *KZ-ofrene reinkarneret* i NA 1/99.